

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΚΩ

A.B.M.: A2019/2938

Αριθμός: 5/2019

ΔΙΑΤΑΞΗ

Ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Κω

Αφού λάβαμε υπόψη την από 03/05/2019 έγκληση του Θωμά-Δημητρίου ΣΠΑΝΟΥ του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου Δωδεκανήσου, επί του 5ου χιλιομέτρου Ε.Ο. Ρόδου-Λίνδου, εις βάρος της Πρωτοδίκη Αντωνίας-Μαρίας Σκόκου του Γεωργίου, που υπηρετεί στο Πρωτοδικείο Ρόδου, εκθέτουμε τα ακόλουθα:

Με την κρινόμενη έγκλησή του, ο εγκαλών, ζητά την ποινική δίωξη της ανωτέρω Πρωτοδίκη ισχυριζόμενος, ότι τέλεσε εις βάρος του το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος κατ'εξακολούθηση (άρθρ. 98, 259 Π.Κ.), καθώς με τις με ημερομηνία 06/02/2019 αποφάσεις της απέρριψε α) την με αριθμό κατάθεσης 105/01-02-2019 αίτησή του, προς τον Πρόεδρο Πρωτοδικών Ρόδου, περί χορήγησης νομικής βοήθειας, με βάση τον ευεργετικό νόμο 3226/2004, προκειμένου να καταθέσει αγωγή αποζημίωσης κατά του Διευθυντή του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. νυν Ε.Φ.Κ.Α. Παπαντωνίου Ιωάννη, β) την με αριθμό κατάθεσης 106/01-02-2019 αίτησή του, προς τον Πρόεδρο Πρωτοδικών Ρόδου, περί χορήγησης νομικής βοήθειας, με βάση τον ευεργετικό νόμο 3226/2004, προκειμένου να καταθέσει αγωγή αποζημίωσης κατά του Μανουσέλη Ιωάννη του Κωνσταντίνου, γ) την με αριθμό κατάθεσης 107/01-02-2019 αίτησή του, προς τον Πρόεδρο Πρωτοδικών Ρόδου, περί χορήγησης νομικής βοήθειας, με βάση τον ευεργετικό νόμο 3226/2004, προκειμένου να καταθέσει αγωγή αποζημίωσης κατά του δικηγόρου Ρόδου Καρίκη Ευστρατίου και δ) την με αριθμό κατάθεσης 108/01-02-2019 αίτησή του, προς τον Πρόεδρο Πρωτοδικών Ρόδου, περί χορήγησης νομικής βοήθειας, με βάση τον ευεργετικό νόμο 3226/2004, προκειμένου να καταθέσει αγωγή αποζημίωσης κατά του Καπακλή Αχμέτ του Νιχάτ, με όμοια αιτιολογία, δηλαδή ότι ο εγκαλών δεν πληροί τα εισοδηματικά κριτήρια του άρθρου 1 Ν.3226/2004 που αφορά στην παροχή νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος, χωρίς να λάβει υπόψη της και να αξιολογήσει κρίσιμα έγγραφα που απεδείκνυν τους ισχυρισμούς του. Περαιτέρω, αναφέρει ότι την 08/02/2019 κατόπιν ακρόασης από την προαναφερθείσα Πρόεδρο

στο γραφείο συνεδριάσεων των Δικαστών, της επέδωσε την υπ'αριθμ. 4241/127 Υπουργική Απόφαση της Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Προστασίας, που δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. 173/30-01-2019, με ισχύ από την 01/02/2019 και στην οποία ορίζεται ο κατώτατος μισθός στο ποσό των εξακοσίων πενήντα (650) ευρώ, ενώ προσθέτει ότι η προρρηθείσα Υπουργική Απόφαση σε συνδυασμό με το προσκομισθέν από τον ίδιο εκκαθαριστικό σημείωμα που αφορά το φορολογικό έτος 2017, καθιστά αντικειμενικά ανυπόστατες τις από 06/02/2019 αποφάσεις της ανωτέρω Προέδρου Πρωτοδικών. Επιπροσθέτως, υπογραμμίζει ότι η προαναφερθείσα δικαστική λειτουργός κατά την επανεξέταση των εκδοθεισών αποφάσεων της αναφορικά με την απόρριψη των αιτήσεων του εγκαλούντος, απέρριψε εκ νέου, με τις με ημερομηνία 15/02/2019 αποφάσεις της τις αιτήσεις του εγκαλούντος, με την συμπληρωματική αιτιολόγηση ότι κατά τον χρόνο υποβολής των υπ'αριθμ. 105/01-02-2019, 106/01-02-2019, 107/01-02-2019 και 108/01-02-2019 αιτήσεων, δεν είχε τεθεί σε ισχύ (δεν είχε εκδοθεί και δημοσιευθεί) ως Νόμος του Κράτους, Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, η οποία να προβλέπει το αναπροσαρμοσθέν αυξηθέν κατώτατο μισθό - κατώτατες ετήσιες ατομικές αποδοχές, όπως τροποποιήθηκαν από την υπ'αριθμ. 4241/127/30-01-2019 Υπουργική Απόφαση, μολονότι το γράμμα της διάταξης του άρθρου 1 του Ν.3226/2004 παραπέμπει ρητά σε αυτήν. Επιπροσθέτως, αναφέρει ότι αιτήσεις με όμοιο περιεχόμενο κατέθεσε εκ νέου στο Πρωτοδικείο Ρόδου την 08/03/2019, τις οποίες επεξεργάστηκε έτερος Πρωτοδίκης, επί των οποίων εκδόθηκε α) η υπ'αριθμ. 54/2019 Πράξη του Πρωτοδικείου Ρόδου, με την οποία του χορηγήθηκε νομική βοήθεια συνιστάμενη στον διορισμό δικηγόρου και δικαστικού επιμελητή, προκειμένου να καταθέσει αγωγή αποζημίωσης κατά του Διευθυντή του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. νυν Ε.Φ.Κ.Α. Παπαντωνίου Ιωάννη, β) η υπ'αριθμ. 55/2019 Πράξη του Πρωτοδικείου Ρόδου, με την οποία του χορηγήθηκε νομική βοήθεια συνιστάμενη στον διορισμό δικηγόρου και δικαστικού επιμελητή, προκειμένου να καταθέσει αγωγή αποζημίωσης κατά του Μανουσέλη Ιωάννη του Κωνσταντίνου, γ) η υπ'αριθμ. 56/2019 Πράξη του Πρωτοδικείου Ρόδου, με την οποία του χορηγήθηκε νομική βοήθεια συνιστάμενη στον διορισμό δικηγόρου και δικαστικού επιμελητή, προκειμένου να καταθέσει αγωγή αποζημίωσης κατά του δικηγόρου Ρόδου Καρίκη Ευστρατίου και δ) η υπ'αριθμ. 57/2019 Πράξη του Πρωτοδικείου Ρόδου, με την οποία του χορηγήθηκε νομική βοήθεια συνιστάμενη στον διορισμό δικηγόρου και δικαστικού επιμελητή, προκειμένου να καταθέσει αγωγή αποζημίωσης κατά του Καπακλή Αχμέτ του Νιχάτ.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 51 παρ. 2 και 3 Κ.Π.Δ., «2. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης την απορρίπτει με

διάταξή του, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία και επιδίδεται στον εγκαλούντα. 3. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση, κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, απορρίπτει την έγκληση με αιτιολογημένη διάταξή του».

Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 259 Π.Κ., που προβλέπεται ότι «υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη», προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παράβασης καθήκοντος απαιτείται: α) ο δράστης να είναι υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13 περ. α' ΠΚ, β) πρόθεση του δράστη, δηλαδή δόλος που περιέχει την θέληση παράβασης του καθήκοντος της υπηρεσίας του, γ) παράβαση του υπηρεσιακού καθήκοντος, το οποίο καθορίζεται με νόμο ή με διοικητική πράξη ή με ιδιαίτερες οδηγίες προϊστάμενης αρχής ή ενυπάρχει στην φύση της υπηρεσίας του υπαλλήλου και αναφέρονται στην έκφραση απ' αυτόν της θέλησης της πολιτείας μέσα στον κύκλο των δημοσίων υποθέσεων και ενεργειών, στις σχέσεις της πολιτείας έναντι των τρίτων, και δ) σκοπός να προσποριστεί στον ίδιο τον δράστη, ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια, ή να επέλθει βλάβη στο κράτος ή κάποιον άλλον, αρκεί δε η επιδίωξη της παράνομης ωφέλειας, χωρίς να απαιτείται και επίτευξη αυτής. Για να συντρέχει δε ο ανωτέρω σκοπός πρέπει όχι μόνο η βούληση του δράστη να κατατείνει προς αυτόν, αλλά και η συμπεριφορά του, όπως αναπτύσσεται, να δύναται αντικειμενικώς να οδηγήσει στην επίτευξή του, αφού ο όρος του σκοπού του προσπορισμού στον εαυτό του ή σε κάποιον άλλον παρανόμου οφέλους ή βλάβης του κράτους ή κάποιου άλλου, λογικώς σημαίνει, ότι η πράξη, όπως επιχειρείται από το δράστη, δύναται να οδηγήσει στην απόκτηση παρανόμου οφέλους ή στην πρόκληση βλάβης τρίτου (αντικειμενικό στοιχείο) και επί πλέον, ότι η βούληση του δράστη κατευθύνεται στην απόκτηση του οφέλους ή στην πρόκληση της βλάβης (υποκειμενικό στοιχείο). Έτσι, μεταξύ της πράξεως και του σκοπού οφέλους ή βλάβης πρέπει να υπάρχει τέτοια αιτιώδης σχέση, ώστε η πράξη της παραβάσεως καθήκοντος αν δεν είναι ο αποκλειστικός τρόπος, πάντως πρέπει να είναι πρόσφορος τρόπος περιποιήσεως του σκοπούμενου οφέλους ή βλάβης, πράγμα που συμβαίνει όταν το σκοπούμενο όφελος ή η βλάβη δεν δύναται να επιτευχθεί παρά μόνο ή και με την παράβαση του συγκεκριμένου καθήκοντος (Α.Π.709/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Α.Π. 1715/2017 www.areiospagos.gr). Εάν λείπει ο σκοπός παράνομης ωφέλειας ή βλάβης δεν στοιχειοθετείται το έγκλημα της παραβάσεως καθήκοντος. Επιπλέον, από την ίδια πιο πάνω διάταξη συνάγεται ότι, ως καθήκοντα της υπηρεσίας του δημοσίου υπαλλήλου θεωρούνται εκείνα που έχουν ανατεθεί σ' αυτόν

ως όργανο του κράτους, είτε προσδιορίζονται αυτά με ειδική διάταξη νόμου ή διατάγματος, είτε διαγράφονται με ειδικές οδηγίες, είτε αναγκαία συνυπάρχουν με τη φύση της υπηρεσίας μέσα στον κύκλο των δημοσίων υποθέσεων που πρέπει ειδικά να ενεργεί (Α.Π. 709/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Α.Π. 1715/2017 www.areiospagos.gr, Α.Π. 296/2013 www.areiospagos.gr).

Επιπροσθέτως, η διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 Ν. 3226/2004 επιτρέπει σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος οποιουδήποτε κράτους – μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ζητήσουν, μέσω αίτησης, απευθυνόμενης στο δικαστήριο, την παροχή νομικής βοήθειας, ήτοι την απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής μέρους ή του συνόλου των δικαστικών εξόδων για υποθέσεις αστικού και εμπορικού χαρακτήρα. Χαμηλού εισοδήματος πολίτες θεωρούνται αυτοί των οποίων το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσοστό των 2/3 των κατώτατων ετήσιων ατομικών αποδοχών που προβλέπει η εκάστοτε Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Η έννοια του εισοδήματος προσδιορίζεται στη διάταξη του άρθρου 5 Ν. 4172/2013 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος) και σε αυτήν περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η ακίνητη περιουσία και λοιπά δικαιώματα που προκύπτουν από την ακίνητη περιουσία. Η αίτηση υποβάλλεται δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δίκη, για την οποία ζητείται η παροχή νομικής βοήθειας (άρθρο 2 παρ. 3 Ν. 3226/2004) και πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της δίκης που πρόκειται να διεξαχθεί και να συνοδεύεται από έγγραφα, που πιστοποιούν τη συνδρομή των προϋποθέσεων, ήτοι την προφανή οικονομική αδυναμία του ενδιαφερομένου (άρθρο 2 παρ. 2 Ν. 3226/2004). Πρέπει, επομένως, να επισυνάπτονται στην αίτηση αντίγραφο φορολογικής δήλωσης, αντίγραφο δήλωσης περιουσιακής καταστάσεως, εκκαθαριστικού σημειώματος, Α.Φ.Μ., βεβαιώσεις υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας, ένορκες βεβαιώσεις κ.λ.π. και εφόσον συνάγεται, η ύπαρξη ετήσιου οικογενειακού εισοδήματος υπερβαίνοντος τα 2/3 των κατώτατων γενικών ετήσιων ατομικών αποδοχών, συνισταμένου ως τέτοιου και της ακίνητης περιουσίας αξιοσημείωτης έκτασης, έστω μη ευχερώς ρευστοποιήσιμης, αποκλείεται η χορήγηση της νομικής βοήθειας, ελλείψει του στοιχείου της προφανούς οικονομικής αδυναμίας (ορ.σχετ. Ορφανίδη σε Κεραμέυς/Κονδύλης/Νίκας, Ερμηνεία ΚΠολΔ Ι, άρθρο 196 αρ. 2 – ευεργέτημα της πενίας). Περαιτέρω, όπως ορίζει η διάταξη του άρθρου 8 παρ. 1 Ν. 3226/2004 «αρμόδια αρχή για την εξέταση της αίτησης παροχής νομικής βοήθειας σε υποθέσεις αστικού και εμπορικού χαρακτήρα είναι ο ειρηνοδίκης, ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο πρόεδρος του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί ή πρόκειται να εισαχθεί η δίκη και, εάν πρόκειται για πράξεις που είναι άσχετες με δίκη, ο ειρηνοδίκης της κατοικίας του αιτούντος», ενώ σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2 του ιδίου, ως άνω, άρθρου «κατά της απόφασης του ειρηνοδίκη, του δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου και του προέδρου του πρωτοδικείου μπορεί

να ασκηθεί προσφυγή από τον αιτούντα ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την έκδοσή της. Η προσφυγή εκδικάζεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων».

Στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία που υπάρχουν στη δικογραφία δεν προέκυψαν ενδείξεις ως προς τα καταγγελλόμενα. Κατά πρώτον, από την ανάγνωση των ως άνω δικαστικών αποφάσεων προκύπτει ότι η κρίση της Πρωτοδίκη Αντωνίας-Μαρίας Σκόκου βασίστηκε στην εκτίμηση των προσκομισθέντων αποδεικτικών μέσων και διαμορφώθηκε κατά συνείδηση, με βάση το Σύνταγμα και το νόμο. Οι αιτιάσεις του εγκαλούντος αναφέρονται στην εκτίμηση της ανωτέρω δικαστικής λειτουργού περί την ουσία της υποθέσεως, χωρίς όμως αυτό να δύναται σε καμία περίπτωση να στοιχειοθετήσει κατηγορία εις βάρος της, καθώς κάθε δικαστικός λειτουργός κρίνει κάθε υπόθεση κατά συνείδηση και απροσωπώληπτα. Για τον λόγο αυτό άλλωστε προβλέπεται από το νόμο (άρθρο 8 παρ. 2 Ν. 3226/2004) η δυνατότητα στον αιτούντα να ασκήσει προσφυγή. Επίσης, δεν προέκυψε ότι η ανωτέρω δικαστική λειτουργός κατέληξε στην αρνητική κρίση της ως προς τις αιτήσεις του εγκαλούντος με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό της ή σε κάποιον άλλο παράνομο όφελος. Η αληθώς υποτιθέμενη μη ορθή αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών ή μη επαρκής αιτιολογία των συμπερασμάτων δεν συνιστούν από μόνες τους παράβαση καθήκοντος, καθώς πρέπει να αποδεικνύεται περαιτέρω ότι γίνονται για να προσπορίσει ο δικαστικός λειτουργός στον εαυτό του ή σε κάποιον άλλο παράνομο όφελος, στοιχείο που εν προκειμένω ουδόλως αποδείχθηκε. Άλλωστε, ο εγκαλών δεν προσδιορίζει επαρκώς και με σαφήνεια τυχόν γεγονότα ή περιστατικά, τα οποία θα μπορούσαν να παρέχουν ενδείξεις ως προς την ύπαρξη στο πρόσωπο της προαναφερθείσας Πρωτοδίκη σκοπού να προσπορίσει στον εαυτό της ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει κάποιον άλλον, ενώ η απλή εμμονή της δικαστικής λειτουργού στην προδιαληφθείσα κρίση της, με την απόρριψη για δεύτερη φορά των ιδίου περιεχομένου αιτήσεων του εγκαλούντος, δεν δύναται να στοιχειοθετήσει από μόνη της το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος. Πρέπει δε να ληφθεί υπόψη ότι ο εγκαλών, παρότι διατυπώνει αιτιάσεις για την κρίση της παραπάνω Πρωτοδίκη, εντούτοις επί των αποφάσεών της δεν προέβη στην άσκηση του ένδικου μέσου της προσφυγής που προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 2 Ν. 3226/2004.

Υπό τα περιστατικά αυτά καθίσταται προφανές, ότι η υπό κρίση έγκληση είναι ουσιαστικά αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί ως τέτοια, σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 51 παρ. 2, 3 του Κ.Π.Δ., να επιδοθεί δε αντίγραφο της παρούσης διατάξεως στον εγκαλούντα. Επιπροσθέτως, ο εγκαλών πρέπει να απαλλαγεί της καταβολής των δικαστικών εξόδων, διότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 580 παρ. 4 του Κ.Π.Δ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ, κατ' αρ. 51 παρ. 2 Κ.Π.Δ., την από 03/05/2019 έγκληση του Θωμά-Δημητρίου ΣΠΑΝΟΥ του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου Δωδεκανήσου, επί του 5ου χιλιομέτρου Ε.Ο.Ρόδου-Λίνδου.

ΑΠΑΛΛΑΣΣΟΥΜΕ τον εγκαλούντα της υποχρέωσης καταβολής των δικαστικών εξόδων.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ την επίδοση αντιγράφου της παρούσας στον ως άνω εγκαλούντα, ο οποίος δικαιούται να ασκήσει προσφυγή κατ' αυτής ενώπιον του Εισαγγελέως Εφετών Δωδεκανήσου εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την επίδοσή της.

Κως, 23 Δεκεμβρίου 2019

Ο Εισαγγελέας

Γεώργιος-Αλέξανδρος Π. Βελτοσίτας

Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΥΠΗΡΕΧΙΑΚΟ

ΚΩΣ 3.1.01/2020

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΑΛΑΜΑΛΕΚΗ ΑΓΓΕΛΗ